

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היזמי בזה"ק שבוע של פסח

חלק 1 - פרשת יתרו משפטים

יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	צא ע"ב	רפח-רצה
שני	צב ע"א	רצה-שא
שלישי	צב ע"ב	שא-שח
רביעי	צג ע"א	שח-שיג
חמישי	צג ע"ב	שיג-שיח
שישי	צד ע"א	שיח-שכד
שבת	צד ע"ב	שכד-של

פרשת מצורע תשפ"ב

עלון מס' 178

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוך מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

מלאך מכריז ומזהיר לבני אדם בכל יום לעשות רצון קונם

רבי אלעזר פתח, (קהלת ט יב) וכצפריים האחוזות בפח פהם יוקשים בני האדם, האי קרא הא אתמר, אבל תא חזי, בני נשא לא ידעין, ולא שמעין, ולא מסתפלי ברעותא דמאריהון, וכוונא פל יומא קארי קמייהו, ולית מאן דציית ליה, ולית מאן דיתער ריחיה לפולחנא דמאריה.

בשעתא דרמש ליליא, ותרעין סתימין, אתער נוקבא דתהומא רבא, וכמה חבילי טריקין משתפחי בעלמא, פדין אפיל קדשא בריך הוא שינתא על כל בני עלמא, ואפילו על כל די בהון אתערותא דחיי, ואינון שאטן בעלמא, ומודעין להו לבני נשא מלין, מנהון פדיבן ומנהון קשוט, ובני נשא אתקטרו בשינתא.

מתוך מדבש

העליונים נסגרים, כדי שלא ישלטו ויכנסו שם החיצונים המתפשטים בעולם בתחילת הלילה, אתער נוקבא דתהומא רבא אז מתעוררת הנוקבא של תהום רבה, שהיא הבינה דבריאה דקליפה, ששם שורש החיצונים, וכמה חבילי טריקין משתפחי בעלמא וכמה חבורות מזיקים הנושכים ומזיקים נמצאים בעולם, פדין אפיל קדשא בריך הוא שינתא על כל בני עלמא אז מפיל הקב"ה שינה על כל בני העולם, ואפילו על כל די בהון אתערותא דחיי ואפילו על כל הצדיקים שיש בהם התעוררות של נשמת חיים, ואינון שאטן בעלמא ואלו החיצונים משוטטים בעולם, ומודעין להו לבני מלין, מנהון פדיבן ומנהון קשוט ומודיעים לבני אדם בחלומם דברים שחלק מהם שקר וחלק מהם אמת, כי אין חלום בלא דברים בטלים (נרכות דף נה ע"א), ובני נשא אתקטרו בשינתא ובני אדם מקושרים בשינה שהיא אחת מששים במיתה, והיא חלק החיצונים, לכן יש להם כח לשחק ולהתל בבני אדם. (רמ"ק ומק"מ ומפרשים)

מלאך מכריז ומזהיר לבני אדם בכל יום לעשות רצון קונם

רבי אלעזר פתח לפרש מש"כ וכצפריים האחוזות בפח פהם יוקשים בני האדם, האי קרא הא אתמר פסוק זה כבר נאמר פירושו, אבל עתה נפרש בזה האופן, תא חזי, בני נשא לא ידעין בא וראה כי בני אדם לא יודעים, כי לא קבלו מאבותם, ולא שמעין ולא שומעים ממוכיהם, ולא מסתפלי ברעותא דמאריהון ולא מסתכלים הם בעצמם, לדעת לעשות את רצון קונם בעבודה הרצויה ומקובלת לפניו, וכוונא פל יומא קארי קמייהו ומלאך המכריז ומזהיר את בני אדם, כל יום קורא לפניהם שיעשו רצון קונם, ולית מאן דציית ליה ואין מי שירצה להקשיב ולשמוע אליו, ולית מאן דיתער ריחיה לפולחנא דמאריה ואין מי שיעורר את רוחו לעבודת קונו.

ואמר עוד כי בשעתא דרמש ליליא בשעה שנחשך הלילה, ותרעין סתימין והשערים של היכלות

כַּד אֲתַעַר רוּחָא דְצַפּוֹן וְאֲתַפְּלִיג לִילִיָא, שְׁלֵהוּבָא נְפֻקָא וּבְטַש תְּחוּת גְּדַפּוּי דְתִרְנַגּוּלָא, וְקָרִי, וְקִדְשָא בְרִיךְ הוּא עָאל בְּגִנְתָא דְעֵדָן לְאַשְׁתַּעֲשָׂעָא עִם צְדִיקָיָא, וְכִדִּין פְּרוּזָא נְפִיק וְקָרִי, וְכֹל בְּנֵי עֲלָמָא מִתְעַרְי בְּעַרְסִיָהוּ, אֵינוֹן דִּי בְהוֹן אֲתַעְרוּתָא דְחַיִּי, קְיִימִין לְפּוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָהוֹן וְעַסְקֵי בְּאוּרִיָתָא וּבְשִׁבְחָא דְקִדְשָא בְרִיךְ הוּא, עַד דְאַתִּי צַפְרָא.

הנשמה זורחת כשמש ומאירה בכל הגוף בהיותה בקרבו

זאת תהיה תורת המצורע, רבי יצחק פתח (שם פסוק ה) וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְגו', האי קרא אתמר, וְאוֹקִימָנָא לִיָּה בְּנִשְׁמָתָא דְדָבָר נֶשׁ, בְּשַׁעְתָּא דְהִיא קְיִימָא עֲמִיָּה דְדָבָר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, כְּדִין וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ.

וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ, בְּזִמְנָא דְנְפִיק בְּרֵשׁ מְהַאי עֲלָמָא, וְאַשְׁתַּכַּח בְּתִשׁוּבָהּ, כְּדִין אֶל מְקוּמוֹ שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא שָׁם, אִי זָפְאָה אִיָּהוּ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ויקרא כב ז) וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר, וְאַחַר יֵאכַל מִן הַקִּדְשִׁים.

מתוק מדבש

הנשמה זורחת כשמש ומאירה בכל הגוף בהיותה בקרבו

זאת תהיה תורת המצורע כדי לפרש פסוק זה, רבי יצחק פתח הקדים לפרש מש"כ וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ ואל מקומו שואף זורח הוא שם, ואומר האי קרא אתמר פסוק זה כבר נאמר פירושו, וְאוֹקִימָנָא לִיָּה בְּנִשְׁמָתָא דְדָבָר נֶשׁ וביארנו אותו בנשמת האדם, כי בְּשַׁעְתָּא דְהִיא קְיִימָא עֲמִיָּה דְדָבָר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא בשעה שהיא קיימת ונמצאת עם האדם בזה העולם, כְּדִין אז נאמר וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ כי הנשמה דומה לשמש הזורחת ומאיר בכל הגוף בהיותה בקרבו.

ומש"כ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ זה נאמר בְּזִמְנָא דְנְפִיק בְּרֵשׁ מְהַאי עֲלָמָא בזמן שהאדם יוצא מזה העולם, אם גם אז הנשמה מאירה כשמש, ולא נחשכה מאורה מפני העונות, או לפחות וְאַשְׁתַּכַּח בְּתִשׁוּבָהּ היא נמצאת בתשובה הגונה, כי יש כח בתשובה לטהר את הנשמה מכל פגמיה, כְּדִין אז ודאי אֶל מְקוּמוֹ שׁוֹאֵף פי' הנשמה שואפת וחוזרת למקום אשר ממנו נחצבה, זֹרַח הוּא שָׁם ושם היא זורחת מזיו השכינה, והיינו אִי זָפְאָה אִיָּהוּ אם הוא צדיק כְּמָה דְאַתְּ אָמַר כמו שנאמר וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ פי' כשהנשמה מסתלקת מן העולם, וְטָהַר והיא נסתלקה בטהרה, אז וְאַחַר יֵאכַל מִן הַקִּדְשִׁים תזכה אכ"כ לאכול ולהתענג בקדושה העליונה. (סרמ"ו ומפשיס)

כַּד אֲתַעַר רוּחָא דְצַפּוֹן וְאֲתַפְּלִיג לִילִיָא כשרוח צפון מתעורר ונחלק הלילה, שְׁלֵהוּבָא נְפֻקָא וּבְטַש תְּחוּת גְּדַפּוּי דְתִרְנַגּוּלָא, וְקָרִי יוצאת שלהבת אש ומכה תחת כנפי התרנגולים, וקוראים כדרכם לעורר את בני אדם משינתם, והיינו כח הגבורה היוצא ממלאך גבריאל, ומגיע אל הממונה על התרנגולים, והוא מכה תחת כנפי התרנגולים התחתונים וקוראים, וְקִדְשָא בְרִיךְ הוּא עָאל בְּגִנְתָא דְעֵדָן לְאַשְׁתַּעֲשָׂעָא עִם צְדִיקָיָא ואז הקב"ה נכנס בגן עדן להשתעשע עם נשמות הצדיקים, וְכִדִּין פְּרוּזָא נְפִיק וְקָרִי ואז בחצות הלילה יוצא כרוז על ידי מלאך גבריאל וקורא שבני אדם יקומו לעבודת קונם, וְכֹל בְּנֵי עֲלָמָא מִתְעַרְי בְּעַרְסִיָהוּ וכל בני העולם מתעוררים משינתם במטתם, כי זה הוא סגולת הכרוז, כדי שלא ליתן פתחון פה לומר השינה אנסני, אבל רק אֵינוֹן דִּי בְהוֹן אֲתַעְרוּתָא דְחַיִּי אותם הצדיקים שיש בהם התעוררות של נשמת חיים, קְיִימִין לְפּוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָהוֹן וְעַסְקֵי בְּאוּרִיָתָא עומדים ממטתם לעבודת קונם ועוסקים בתורה, וּבְשִׁבְחָא דְקִדְשָא בְרִיךְ הוּא ובתשבחות של הקב"ה, עַד דְאַתִּי צַפְרָא עד שבא אור הבקר.

(דף נב ע"ב, ובכיוורינו כרך י עמ' תרנח-תרנט)

תָּא חֲזִי, כֹּל חוֹבֵי עֲלָמָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְכַפֵּר עֲלֵיהוּ בְתִשּׁוּבָה, בְּרַ מַהְהוּא לִישְׁנָא בִישָׁא, דְּאַפִּיק שׁוּם בִּישׁ עַל חֲבֵרְיָה, וְהָא אוּקְמוּהּ, דְּכְתִיב זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְצוֹרֶעַ, זֹאת הִיא תּוֹרַתוֹ שֶׁל מוֹצִיא שֵׁם רָע.

רַבִּי חִיָּיא אָמַר, כֹּל מֵאֵן דְּאַפִּיק לִישְׁנָא בִישָׁא, אֶסְתַּאבְּן לִיהּ כֹּל שְׂיִיפּוּי, וְיִתְחַזִּי לְסַגְרָא, בְּגִין דְּהִהִיא מְלָה בִישָׁא סְלִקָא, וְאַתְעַר רוּחָא מְסַאבָא עֲלוּי, וְאַסְתַּאבָא, אֲתִי לְאַסְתַּאבָא מְסַאבִּין לִיהּ, בְּמְלָה דְלִתְתָא אֲתַעַר מְלָה אַחְרָא.

מי שיש בו חטא לשון הרע אין תפלתו נכנסת לפני הקב"ה

וּמָה יְרוּשְׁלַיִם קִרְתָּא קִדְשָׁא כְּךָ, שְׂאָר בְּנֵי נֶשְׂאָה עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְצוֹרֶעַ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, זֹאת תִּהְיֶה וּדְאִי לְקַבְלִיהּ, לְאַתְפְּרַעָא מְנִיָּה דְהִהוּא מוֹצִיא שֵׁם רָע. בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן, מֵאִי קָא מְשֻׁמַּע לָן, מְשֻׁמַּע מֵאֵן דְּאִית לִיהּ לִישְׁנָא בִישָׁא

מתוק מדבש

מי שיש בו חטא לשון הרע אין

תפלתו נכנסת לפני הקב"ה

וּמָה יְרוּשְׁלַיִם קִרְתָּא קִדְשָׁא כְּךָ וּמָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקּוֹדֶשׁ הַרוֹמֶזֶת עַל הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, כְּךָ, יֵשׁ כַּח בְּעוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל לְגֵרוֹם בְּהַ אַחִיזַת הַסְטְרָא אַחְרָא, שְׂאָר בְּנֵי נֶשְׂאָה עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה שְׂאָר בְּנֵי אָדָם עַל אַחַת כְּמָה וְכַמָּה, שְׂבַחֲטָאָם מִמְשִׁיכִים עֲלֵיהֶם אֶת רוּחַ הַטּוֹמָאָה וְנִטְמָאִים עַל יְדוֹ, הָדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׂכַתוֹב זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְצוֹרֶעַ שֶׁהַנְּגַעִים בָּאִים עַל לְשׁוֹן הָרַע וְהוֹצֵאת שֵׁם רָע, וְנִטְמָאִים עַל יְדָם. (הַרְמ'וֹ וְהַרְמ'ק וּמְפָרְשִׁים)

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר מִשְׁכַּח זֹאת, הִיא רוֹמֶזֶת עַל הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאת זֹאת, תִּהְיֶה וּדְאִי לְקַבְלִיהּ לְאַתְפְּרַעָא מְנִיָּה דְהִהוּא מוֹצִיא שֵׁם רָע הִיא תִּהְיֶה וּדְאִי כְּנִגְדוֹ לְהַפְרַע מִהַמוֹצִיא שֵׁם רָע, כִּי מְצוֹרֶעַ הוּא אוֹתִיּוֹת מוֹצִיא רַע, וְר"ל שֶׁעַל יְדֵי הוֹצֵאת שֵׁם רָע הוּא מוֹצִיא מִמְקוּמָה אֶת הַנוֹקְבָא דְקַלִּיפָה הַנִּקְרָאת שֵׁם רָע, וְהִיא מִתְפַּשְׁטַת בְּעוֹלָם, וְדוּחָה אֶת הַשְּׂרָאָה הַשְׂכִּינָה מִן הָעוֹלָם, לְכֵן הִיא נִפְרַעַת מִמֶּנּוּ.

וּמִשְׁכַּח בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן, שׁוֹאֵל מֵאִי קָא מְשֻׁמַּע לָן מָה בָּא בְּזוּהַ לְהַשְׁמִיעֵנוּ, וְאִמַר מְשֻׁמַּע מֵאֵן דְּאִית לִיהּ לִישְׁנָא בִישָׁא מִכַּאֵן מְשֻׁמַּע מִי שֵׁשׁ בּוֹ חֲטָא שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע, צְלוּתִיהּ לָא עֲאֵלַת

תָּא חֲזִי, כֹּל חוֹבֵי עֲלָמָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְכַפֵּר עֲלֵיהוּ בְתִשּׁוּבָה בָּא וְרָאָה, כֹּל עוֹנוֹת שְׂבַעֲוֹלָם הַקַּב"ה מְכַפֵּר עֲלֵיהֶם בְּתִשּׁוּבָה, בְּרַ מַהְהוּא לִישְׁנָא בִישָׁא חוּץ מִלְשׁוֹן הָרַע, שְׂמַדְבֵּר בְּגוֹנוֹת חֲבֵרוֹ אֶפִּילוּ שֶׁהוּא אִמַת, וְכֹל שְׂכֵן דְּאַפִּיק שׁוּם בִּישׁ עַל חֲבֵרְיָה אִם הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל חֲבֵרוֹ, שְׂמַדְבֵּר עֲלֵיו שְׂקֵר, אִלוֹ הַשְּׁנֵי עוֹנוֹת אֵין תִּשּׁוּבָה לְבַדָּה מוֹעֵלַת לְהֵם, עַד שִׁמְרָקוֹ עוֹנָם בִּיסוּרִים רַח"ל, וְהָא אוּקְמוּהּ וְהִרִי כְּבַר בִּיאָרוֹ חוּז"ל (נִמְס' עֵרְכֵן דְּף טו ע"ג), עַל מָה דְכְתִיב זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְצוֹרֶעַ דְּהֵינּוּ זֹאת הִיא תּוֹרַתוֹ שֶׁל מוֹצִיא שֵׁם רָע תּוֹרַת הַנְּגַעִים, הִיא תּוֹרַתוֹ שֶׁל הַמוֹצִיא שֵׁם רַע עַל חֲבֵרוֹ, כִּי הַמְסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע נִגְעִים בָּאִים עֲלָיו.

רַבִּי חִיָּיא אָמַר לְכֵן נִעֲנַשׁ בְּעַל לְשׁוֹן הָרַע בְּצַרְעַת, כִּי כֹּל מֵאֵן דְּאַפִּיק לִישְׁנָא בִישָׁא כֹּל מִי שְׂמוֹצִיא לְשׁוֹן הָרַע עַל חֲבֵרוֹ, אֶסְתַּאבְּן לִיהּ כֹּל שְׂיִיפּוּי נִטְמָאִים לוֹ כֹּל אֲבֵרֵי מַחֲמַת רוּחַ הַטּוֹמָאָה הַנִּשְׂאָב בְּגוֹפּוֹ וּפּוֹעֵל בּוֹ צַרְעַת, לְכֵן וְיִתְחַזִּי לְסַגְרָא הוּא רָאוּי לְהִיּוֹת מְצוֹרֶעַ, וְהַטַּעַם בְּגִין דְּהִהִיא מְלָה בִישָׁא סְלִקָא לְפִי שְׂאוֹתוֹ הַלְשׁוֹן הָרַע עוֹלָה, וְאַתְעַר רוּחָא מְסַאבָא עֲלוּי, וְאַסְתַּאבָא וּמַעוֹרֵר עֲלָיו הַשְּׂרָאָה רוּחַ טוֹמָאָה, וְהוּא נִטְמָא, כִּי אֲתִי לְאַסְתַּאבָא, מְסַאבִּין לִיהּ מִי שְׂבָא לְהַטְמָא, מִטְמָאִים אוֹתוֹ, כִּי בְּמְלָה דְלִתְתָא אֲתַעַר מְלָה אַחְרָא בְּלְשׁוֹן הָרַע שֶׁל מִטָּה מִתְעוֹרֵר הַס"מ לְהוֹצִיא שֵׁם רַע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה. (דָּף נג ע"א, וּכְבִיאוּרֵינוּ כְּרַךְ י ע"ב תְּרַסְג-תְּרַס"ד)

צְלוּתֶיהָ לֹא עָאלַת קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא אֲתַעַר עָלֶיהָ רוּחָא מְסַאבָּא, פִּינּוֹן דְּאַהֲדָר
בְּתִשׁוּבָה וְקָבִיל עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה, מַה פְּתִיב, בְּיוֹם טְהָרְתוֹ וְהוּבָא אֶל הַפְּהֶן וְגוֹ', וְרָאָה הַפְּהֶן
וְגוֹ'.

השב בתשובה חוזרים הקב"ה ושכינתו לשרות עליו

פְּתַח וְאָמַר, וְלָקַח לְמַטְהַר שְׁתֵּי צַפְרִים חַיּוֹת טְהוּרוֹת וְעֵץ אֲרָז וּשְׁנֵי תוֹלְעַת (דף נג ע"ב) וְאָזוּב,
תָּא חֲזִי, בַּר נָשׁ דְּמִשְׁתַּדֵּל בְּפּוֹלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְאִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
שְׂאֲרֵי עָלוּי, וּשְׂכִינְתָּא אִשְׁתַּתְּפָא בְּהַדְיָה.

פִּינּוֹן דְּבַר נָשׁ אֲתֵי לְאַסְתַּאבָּא, שְׂכִינְתָּא אִסְתַּלְקַת מִנֵּיהָ, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְחִיק מִנֵּיהָ, וְכָל
סְטָרָא דְקִדּוּשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה מְרַחֲקִין מִנֵּיהָ, וְשְׂאֲרֵי עָלֶיהָ רוּחַ מְסַאבָּא, וְכָל סְטָרָא דְּמִסְאָבָּא.

אֲתֵי לְאַתְדַּפְּאָה, מְסִייעִין לֵיהָ, בְּתַר דְּאַתְדַּפֵּי וְאַהֲדָר בְּתִשׁוּבָה, הַהוּא דְּאַסְתַּלַּק מִנֵּיהָ, אַהֲדָר
וְשְׂאֲרֵי עָלוּי.

מתוק מדבש

בתורה שהיא [בבחינת] תפארת, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאֲרֵי
עָלוּי הַקַּב"ה שורה עליו לעתים, אבל וּשְׂכִינְתָּא אִשְׁתַּתְּפָא
בְּהַדְיָה השכינה משתתפת להיות עמו בתמידות.

פִּינּוֹן דְּבַר נָשׁ אֲתֵי לְאַסְתַּאבָּא כִּיּוֹן שְׂאֲדָם רַק מִתְחִיל
לַהֲטוֹת אֵת עֲצָמוֹ אֶל צַד הַטּוֹמָאָה, מִיַּד וּשְׂכִינְתָּא
אִסְתַּלְקַת מִנֵּיהָ הַשְּׂכִינָה מִסְתַּלְקַת מִמֶּנּוּ, קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אֲתַרְחִיק מִנֵּיהָ וְהַקַּב"ה מִתְרַחַק מִמֶּנּוּ, וְכָל סְטָרָא
דְקִדּוּשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה מְרַחֲקִין מִנֵּיהָ וְכָל צַד הַקִּדּוּשָׁה שֶׁל
קוֹנּוֹ מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ, כְּלוּמַר גַּם הַנִּשְׁמָה שֶׁלוֹ, וּמַחֲנוֹת
מִלֵּאכֵי שְׁמִירָה כּוֹלֵם מִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ, וְשְׂאֲרֵי עָלֶיהָ רוּחַ
מְסַאבָּא וְשׁוֹרָה עָלָיו רוּחַ הַטּוֹמָאָה, וְכָל סְטָרָא דְּמִסְאָבָּא
וְכָל צַד הַטּוֹמָאָה שׁוֹרִים עָלָיו שְׂמִטָּמִים אוֹתוֹ.

אֲתֵי לְאַתְדַּפְּאָה מְסִייעִין לֵיהָ וּמִיַּד שְׂאֲדָם בָּא לַהֲטָהָר
כּוֹלֵם מְסִייעִין אוֹתוֹ, שְׂיֻכַּל לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלִימָה,
בְּתַר דְּאַתְדַּפֵּי וְאַהֲדָר בְּתִשׁוּבָה וְאַחַר שְׂגַמַר תְּשׁוּבָתוֹ
וְטַהֲרָתוֹ, אִזְ הַהוּא דְּאַסְתַּלַּק מִנֵּיהָ אַהֲדָר וְשְׂאֲרֵי עָלוּי
הַקַּב"ה וְהַשְּׂכִינָה שְׂנִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ חוֹזְרִים לְשׁוֹרָת עָלוּי.
(דף נג ע"א-ע"ב, ובכיאורינו כרך י עמ' תרסו-תרסז)

קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִין תְּפַלְתּוֹ נִכְנַסַת לִפְנֵי הַקַּב"ה,
דְּהָא אֲתַעַר עָלֶיהָ רוּחָא מְסַאבָּא כִּי נִתְעוֹרַר עָלָיו רוּחַ
הַטּוֹמָאָה, אֲבַל פִּינּוֹן דְּאַהֲדָר בְּתִשׁוּבָה כִּיּוֹן שְׂחֹזַר בְּתִשׁוּבָה,
וְקָבִיל עָלֶיהָ תְּשׁוּבָה וְקָבִיל עָלָיו לַהֲחֹזִיק בְּתִשׁוּבָתוֹ, מַה
פְּתִיב מַה נֹאמַר עָלוּי, בְּיוֹם טְהָרְתוֹ פִּי בְּיוֹם שְׂבָא
לַהֲטָהָר עַל יַדֵי תְּשׁוּבָה, וְהוּבָא אֶל הַפְּהֶן וְגוֹ' תְּפַלְתּוֹ
תְּבוּא וְתַעֲלָה אֶל הַקַּב"ה שְׁהוּא כְּהֵן עָלוּי, וְרָאָה הַפְּהֶן
וְהֵנָּה נִרְפָּא נִגַע הַצְרַעַת, עַל יַדֵי תְּשׁוּבָתוֹ.

(דף נג ע"א, ובכיאורינו כרך י עמ' תרסה-תרסו)

השב בתשובה חוזרים הקב"ה ושכינתו לשרות עליו

פְּתַח רַבִּי שְׂמַעוֹן, וְאָמַר לְפָרֵשׁ מִש"כ וְלָקַח לְמַטְהַר
שְׁתֵּי צַפְרִים חַיּוֹת טְהוּרוֹת וְעֵץ אֲרָז וּשְׁנֵי
תוֹלְעַת (דף נג ע"ב) וְאָזוּב, וְהַקִּדִּים וְאִמַר תָּא חֲזִי, בַּר
נָשׁ דְּמִשְׁתַּדֵּל בְּפּוֹלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּה בָּא וְרָאָה, אָדָם
הַמְשַׁתְּדֵל וְעוֹסֵק בְּעַבּוּדַת קוֹנּוֹ, דְּהֵינּוּ בְּקִיּוּם הַמִּצְוֹת שֶׁהֵם
בְּמַלְכוּת [בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה], וְאִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא וְעוֹסֵק

כל דיבור של תורה ותפלה בוקע רקיעים ונבחן בעליונים

בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה, מֵאֵי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה, אֶלָּא הֵכִי תִגְיִנֵן, כָּל מְלָה וּמְלָה דְצִלוּתָא דְאַפִּיק בַּר נָשׁ מִפּוּמְיָה, סְלֵקָא לְעֵילָא, וּבִקְעָא רְקִיעִין, וְעֵאלַת לְאַתְר דְעֵאלַת, וְתַמָּן אֲתַבְּחֵנַת הֵהִיא מְלָה, אִי הִיא מְלָה דְכִשְׂרָא אִי לָא, אִי אִיהִי מְלָה דְכִשְׂרָא, עֵאלִין לָהּ קָמִי מְלָפָא קְדִישָׁא, לְמַעַבְד רְעוּתָהּ, וְאִי לָאו, סְאֻטִין לָהּ לְבַר, וְאַתְעַר בְּהֵהִיא מְלָה רוּחָא אֲחֵרָא.

וְתָא חֲזִי, פְּתִיב בֵּיהּ בְּיוֹסֶף, (שם קה יח) עֲנֵנו בְּכָבֵל רְגֵלוֹ וְגו', עַד אִימְתִי עֲנֵנו בְּכָבֵל רְגֵלוֹ, עַד עַת בָּא דְבָרוֹ, אֲמַרְת יְהו"ה צִרְפְּתָהּ, עַד עַת בָּא דְבָרוֹ דְמָאן, אֶלָּא עַד עַת בָּא דְבָרוֹ (דְּיוֹסֶף, וְאַתְבְּחִין) הֵהִיא מְלָה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, אֲמַרְת יְהו"ה צִרְפְּתָהּ, כְּדִין שְׁלַח מְלָךְ וַיִּתִּירָהּ, מוֹשֶׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ.

מתוק מדבש

כראוי בלא שפתי מרמה, ולכן בקשתי שתשמע את תפילתי.
(רמ"ק ומפרשים)

וְתָא חֲזִי, פְּתִיב בֵּיהּ בְּיוֹסֶף וּבֵא וְרָא, כְּתוּב בְּיוֹסֶף הַצַּדִּיק, עֲנֵנו בְּכָבֵל רְגֵלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ, עַד אִימְתִי עֲנֵנו בְּכָבֵל רְגֵלוֹ עַד מְתִי הִיא בְּבֵית הַסֵּהַר, וְאִמְר הַכְּתוּב עַד עַת בָּא דְבָרוֹ, אֲמַרְת יְהו"ה צִרְפְּתָהּ, וּמִפְרֵשׁ (ה"ג סהמ"ק) עַד עַת בָּא דְבָרוֹ דְּיוֹסֶף וְדִיבּוּרוֹ הֵינּוּ דְבָרֵי תִפְלֹתוֹ וּבִקְשׁוֹתוֹ שֶׁל יוֹסֶף, וְאַתְבְּחִין הֵהִיא מְלָה וְנִבְחָן הַדִּיבּוּר הַהוּא אִם הוּא רָאוּי לְהִתְקַבֵּל, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכֹתוּב אֲמַרְת יְהו"ה צִרְפְּתָהּ פִּי אִמְרוֹתָיו וְדִיבּוּרָיו, צִרְפַּתְסָם וּבַחֲנַתְסָם הַשְׁכִּינָה וּמִצָּאָה אוֹתָם כְּנִים, כְּדִין אִז כְּשֶׁנִּתְקַבְּלָה תִפְלֹתוֹ, שְׁלַח מְלָךְ וַיִּתִּירָהּ שְׁלַח הַקַּב"ה שֶׁהוּא מִלְכוֹ שֶׁל עוֹלָם שְׁלִיחַ וַיִּתֵּיר אֶת יוֹסֶף מִמַּאֲסָרוֹ, וּמִי הִיא הַשְׁלִיחַ, וְאִמְר מוֹשֶׁל עַמִּים שֶׁהוּא פִּרְעֹה שֶׁהִיא מוֹשֶׁל עַל הָעַמִּים, וַיִּפְתַּחְהוּ וַהֲתִיר אוֹתוֹ מִמַּאֲסָרוֹ.

(דף נה ע"א, ובביאורינו כרך י עמ' תרצ-תרצ"א)

כל דיבור של תורה ותפלה בוקע רקיעים ונבחן בעליונים

בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה, שֶׁאֵל מֵאֵי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה מֵה הִיָּה כּוֹנֵת דּוּד בּוּזָה, אֶלָּא הֵכִי תִגְיִנֵן אֵלָּא כִּךְ לְמַדְנֵנו, כִּי כָּל מְלָה וּמְלָה דְצִלוּתָא דְאַפִּיק בַּר נָשׁ מִפּוּמְיָה כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר שֶׁל תִּפְלָה שְׁמוּצִיא אֲדָם מִפּוּי, (וּכֵן כָּל דְּבוּרֵי תוֹרָה וְשֶׁאֵר דִּיבּוּרִים שֶׁאֵדָם מִדְּבַר), סְלֵקָא לְעֵילָא עוֹלָה לְמַעְלָה, וּבִקְעָא רְקִיעִין וּבּוֹקֵעַ רְקִיעִים, וְעֵאלַת לְאַתְר דְעֵאלַת וּנְכַנֵּס לְמַקּוּם שְׁנַכְנֵס, דֵּהֵינּוּ לְהִיכְלוֹת הָעֵלְיוֹנִים, וְתַמָּן אֲתַבְּחֵנַת הֵהִיא מְלָה וְשֶׁם נִבְחָן כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר, אִי הִיא מְלָה דְכִשְׂרָא אִי לָא אִם הוּא דִיבּוּר כֶּשֶׁר וְיִשֵּׁר, אוֹ לָא, וְאִמְר כִּי אִי אִיהִי מְלָה דְכִשְׂרָא אִם הוּא דִיבּוּר כֶּשֶׁר, אוֹ עֵאלִין לָהּ קָמִי מְלָפָא קְדִישָׁא לְמַעַבְד רְעוּתָהּ מְכַנְיָסִים אוֹתוֹ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ כְּדִי לְעִשׂוֹת רִצּוֹן הַמִּתְפַּלֵּל, וְאִי לָאו, סְאֻטִין לָהּ לְבַר וְאִם אִינּוּ דִיבּוּר כֶּשֶׁר אִז דּוּחִים אוֹתוֹ לְחוּץ, וְאַתְעַר בְּהֵהִיא מְלָה רוּחָא אֲחֵרָא וּמִתְעוֹרֵר עַל יַדֵי הַדִּיבּוּר הַהוּא רוּחַ שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא רַח"ל, לְכֵן אִמְר דּוּד תִּפְלַתִי נִאֲמַרְהָ

שבת דא שירתא

קודם שיתחיל לבדוק {החמץ} יברך וכו' דכל המצות מכרך עליהם עובר לעשייתן. (פסחים י' ע"ב). וקודם הברכה ילמוד מאמר הזוהר ברע"מ פ' בא מ' ע"ב מתחלת ד"ה וישא העם וגו' עד יצר טוב. (יפה ללב ח"ה) ואח"כ יאמר לשם יחוד וכו' (כף החיים שו"ע או"ח תל"ב) וזה מאמר הזוהר: וישא העם את בָּצֵקוֹ טָרֵם יוֹמִין וְגו', פְּקוּדָא דָּא לְבָעַר זֹמִין, דְּהָא פְּקוּדָא דָּא אֲתַמְסַר לָהּ לְיִשְׂרָאֵל, וְכְתִיב עֵאוּר לָא יִמְצָא בְּבִתְיָכֶם, וְהָא אוֹקְמוּהָ זִבְרִיא, וְרָזָא אוֹקְמוּנָא, בֵּין זֹמִין וּמִצָּה בְּכִמּוֹה דּוּכְתִי, דָּא (הַזֹּמִין) יִצֵּר רַע וְדָא (הַמִּצָּה) יִצֵּר טוֹב.

פרשת מצורע תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

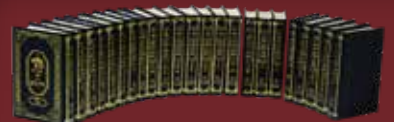
הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: